


Nestor české astronomie Luboš Perek oslavil sto let

30.07.2019

K jubilejní stovce přišel Luboši Perkovi (* 26. 7. 1919) pogratulovat místostarosta Tomáš Mikeska. Expert na problematiku geostacionární dráhy v kosmickém prostoru nebo kosmický odpad bydlí na Praze 3 přes šedesát let.




 Komorní ceremoniál se udál ve vinohradském bytě pod dohledem astronomova dědečka, který z portrétu na celé setkání dohlížel. Ostatně i na něj přišla řeč, kdy Doc. RNDr. Luboš Perek, DrSc., Dr. h. c. vyprávěl o svém životě, kariéře v Astronomickém ústavu ČSAV nebo v OSN, kde v letech 1975 – 1980 řídil divizi pro záležitosti kosmického prostoru (UNOOSA).



„Z New Yorku jsem se vracel spíše ve zlým. Náš velvyslanec mě hrozně vynadal, že jsem chválil kosmické metody, jak lze pozorovat úrodu. V Československu se to považovalo za špionáž. Dnes je jedno, co kdo z kosmu fotí, tenkrát to tak ale nebylo. Po návratu se mě komunisti rozhodli chránit tak, že už jsem nemohl cestovat,“ zavzpomínal astronom a pokračuje: *„V 60. letech jsem chvíli věřil, že by se režim mohl změnit, ale mýlil jsem se. Komunismus se prostě nemůže nijak vyvíjet, jinak by přestal být komunismem.“*

Po návratu z USA pracoval v Astronomickém ústavu Akademie věd ČR, kde působil až do roku 2009. Zde se věnoval myšlence, jak udělat trojrozměrný rozměr galaxie. Jednalo se o matematicky dokonalejší model, než byly ty dřívější, geometricky založené na hmotném bodě, jeho přitažlivosti a homogenním sféroidu, jehož přitažlivost se dala spočítat. O dění současné astrofyziky se zajímá i nadále.

 *„Program Galileo (Evropský globální navigační družicový systém) je naprosto v pořádku. Jeho potenciál přesahuje svůj význam v dopravě a nabízí široké využití i jinde,“* uvedl Perek.

Slavnému vědci pomáhá ve stáří jeho rodina, včetně šestaosmdesátiletého synovce. Vzpomíná též na svého dědečka, který mu dělá společnost v bytě v Kouřimské ulici.

„Narodil se ještě dřív než Masaryk. Byl poslancem Moravskoslezského sněmu a prosadil zákon, že české dítě musí být přijato do českých škol, ne do německých. Byla to jediná část Rakouska-Uherska, kde to platilo,“ zavzpomínal Perek.

Text a foto: Martin Hošna